

Від Головного редактора

Шановні друзі та колеги, хто читає ці рядки в «Biotechnologia Acta»!

Повірте, я пишу їх з особливими почуттями. 70 років — це чудова нагода зупинитися, хоч не надовго, у вирі повсякденної діяльності й переглянути у пам'яті найбільш важливі та приємні події, що трапились у вашому житті. І саме зустрічі з колегами по науковому товариству є чи не найприємнішими серед цих спогадів.

Цього року було декілька нагод зустрітися з багатьма друзями-вченими. Зокрема, в липні у Санкт-Петербурзі під час Конгресу FEBS-2013, на Парнасівській конференції в Єрусалимі (у жовтні) та, звичайно, на нашій «ювілейній» конференції «Біохімія і біотехнологія — сучасній медицині», 19–20 вересня у Києві. У період підготовки конференції в Києві Організаційний комітет зібрав статті можливих лекторів-учасників і вирішив опублікувати їх у книзі під назвою цієї конференції. З огляду на те, що видана в Україні книга може бути малодоступною для наукового загалу, було вирішено розділити статті за змістом на дві частини і надрукувати їх відповідно у двох наукових часописах Інституту біохімії ім. О. В. Палладіна — у «Biotechnologia Acta» та в «Українському біохімічному журналі». А ось і результат — Ви тримаєте в руках журнал.

Я особисто добре знайомий з усіма авторами чи співавторами (якщо їх декілька у статті). З деякими із них товаришую понад 40 років, із деякими — не так довго, однак усіх нас об'єднує чудове почуття дружньої колегіальності, повага один до одного й те, що ми присвятили своє життя спільній справі — медико-біологічним наукам, хоча в авторському колективі є і біологи, й хіміки, і медики. Тож я користуюсь нагодою, аби висловити щирою подяку — моїм друзям-ученим з-за кордону (які працюють у 10 країнах світу!), моїм українським колегам та співробітникам нашого Інституту, які були настільки ласкаві, що знайшли час і можливість написати статті на мою честь, і за це я їм щиро вдячний. Без доброї волі кожного з них не було б ані цього журналу, ані книги.

Переважну більшість статей моїх колег присвячено науковим темам, якими я безпосередньо займався зі своїми співробітниками в Інституті біохімії чи які були у колі моїх наукових інтересів. Приємно також відзначити, що серед авторів, де переважають відомі вчені, більшість яких — члени академій наук різних країн, є зовсім молоді, але талановиті вчені, які, на моє переконання, невдовзі стануть відомими науковому світові. І тут я їм (а також і собі) можу тільки побажати брати приклад з мого давнього друга — колишнього Президента Вайцманівського інституту, професора Майкла Села, який є зразком відданості Науці та активного наукового довголіття. Він брав участь і в Конгресі FEBS-2013, і є учасником нашої конференції в Києві, і Парнасівської — в Єрусалимі, а його статтю надруковано і в книзі, і в цьому номері «Biotechnologia Acta».

І нарешті останнє, але вкрай важливе. Моя особлива та щира подяка «команді» Інституту біохімії ім. О. В. Палладіна НАН України — лідеру «команди» к. б. н. В. М. Даниловій, а також А. С. Виноградовій, Г. М. Шевченко і д. б. н. Є. Л. Левицькому («Biotechnologia Acta»), які доклали чимало зусиль аби цей часопис став реальністю. Дякую їм усім!

 С. Комісаренко